

kraft fuldstændig stridende med de faktiske Forhold. Man kan af Bekvemmelighedshensyn i det praktiske Liv have ladet sig forlede til at benytte Hedepladens Areal som Maalestok for Hestekraften; men, efterhaanden som Kedlerne blive af en fuldkomnere Konstruktion, vil det Forhold af 15 □ Fod pr. Hestekraft, som nu tilnærmelsesvis gør sig gældende i Kedler paa Landjorden, mere og mere forrykkes, og det maa derfor anbefales aldeles at udelade Betegnelsen Hestekraft og derimod udelukkende at holde sig til at angive Gebyrerne efter Udpaavirkningspladens Størrelse. Der er derfor stillet Vædringsforslag i denne Retning.

Under Forhandlingerne i Udvalget har et af dets Medlemmer (B. Gunn), støttet af Medlemmet C. C. Andersen, med megen Varme talt for en Forbedring af Assistenternes Lønningsvilkår, særlig under Henvisning til de gunstigere Lønningsfæstter i den i sidste Samling vedtagne Lov om Statsbanedriftens Ordning, og i Betragtning af, at Lønningen for de nævnte Assisterter oprindeligt var ansat højere af Ministeriet, men blev nedsat af Folketinget. Flertallet i Udvalget kunde ogsaa være villigt til at foreslaa en Forhøjelse af de nævnte Lønninger; men det betragter i nærværende Øjeblik Gennemførelsen af en sliq Forhøjelse som uigennemførlig, og det bevilger sig med, at den Forbannelse, som Assistenternes Hverv i Almindelighed kræver, er af den Bestaffenhed, at den Lønning, de gennemsnitlig vilde kunne erhverve sig i private Stillinger, næppe vilde overstride den Løn af Staten, som nu er normeret for dem. Hele Udvalget samstemmer imidlertid i, at Assistenterne, der, paa enkelte Undtagelser nær, ikke have nogen Udsigt til Forfremmelse i Stilling, ere udsatte for i en forholdsvis tidlig Alder at maatte opgive deres Gerning, som kræver en vis legemlig Kræft og Behændighed, og Udvalget nærer derfor det Haab, at den højtærede Minister, naar Lejlighed dertil med Tiden skalde frembyde sig, vil søge igennem Rigsdagen at udvirke Pensionsberettigelse for dem.

I Betragtning af de fremdeles ikke ganske fjældne Uheld eller Ulykkestilfælde, som ind-

træffe med Dampkedler, har der endvidere i Udvalget været forhandlet om Hensigtsmæssigheden af at fastsætte ved Lov, at Kedelpasferne skulle have underkastet sig en Prøve og derigennem have erhvervet sig et Dulighedsbevis, før de blive benyttede som Kedelpasfere. Udvalget med Undtagelse af C. C. Andersen er imidlertid kommet til den Erkendelse, at en Bestemmelse, der gjorde Hvervet som Kedelpasfer afhængigt af en aflagt Prøve og et dertil knyttet Certifikat, vilde være vanskeligt at gennemføre, særlig i Landbruget, hvor Størstedelen af Maskinerne kun anvendes paa enkelte Tider af Aaret, og hvor deres Pasning derfor i Reglen antros en Husmand, som til andre Tider gør Gavn paa anden Maade. Man kan heller ikke se bort fra, at den Bestræbelse efter at tilvejebringe en vis Garanti for Kedelpasfernes Duelighed, som gjorde sig gældende i det Lovforslag, der førte til Loven af 24de Marts 1875, ikke fandt Tilslutning i Landstinget. Udvalget er dog blevet enigt om at bede den højtærede Justitsminister tage under Overvejelse, om § 2 i Loven af 24de Marts 1875 giver Hjemmel for at udstede en Anordning om, at Assistenterne under Udøvelsen af deres Hverv som Tilsynsmænd skulle benytte Lejligheden til at forvisse sig om, at Kedelpasferne ved Maskiner i Fabrikvæsenets og Industriens Tjeneste ere i Stand til paa en betryggende Maade at røgte deres Kald, for, naar dette ikke er Tilfældet, at sende Indberetning til Inspektørerne derom. Hvis en saadan Hjemmel skulde findes, vilde der formentlig ad denne Vej kunne øves nogen Kontrol med Pasningen af de Kedler, der i Reglen anvendes i større Anlæg.

Et Mindretal (C. C. Andersen) er ikke enigt med Flertallet i den Erkendelse, at en Bestemmelse, der gjorde Hvervet som Kedelpasfer afhængigt af en Prøve og et dertil knyttet Duelighedsbevis, vilde fremkalde saa store Vanskeligheder, at man af den Grund bør fraraade Indførelsen af en saadan Prøve. Mindretallet har den Opfattelse, at en Iovbæfalet Prøve for Kedelpasfere frembyder en meget betryggende